

WI-I.7821.23.7.2021.AT

DECYZJA NR 160/SPEC/2022

Działając na podstawie art. 138 § 1 ust. 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2021 r., poz. 735 ze zm.) dalej Kpa oraz na podstawie art. 11 d ust. 5 w zawiązku z art. 12 ust. 4f ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 176), dalej ustawa zrid, po rozpatrzeniu odwołania Pani Renaty Kostrzewa i Pana Krzysztofa Kostrzewa, od decyzji Starosty Wołomińskiego Nr 16pz/2021 z dnia 21 maja 2021 r. znak: WAB.6740.14.46.2020 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi powiatowej nr 4311W (ul. Słoneczna) na odcinku od działki ew. nr 319/10 obręb 0016 Rżyska do ronda w miejscowości Stary Kraszew na połączeniu ul. Radzywińska, Świętojańska i Jana Pawła II, gm. Radzymin, gm. Klembów”,

- I. uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji rysunek PZT Nr 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6 - Projekt zagospodarowania terenu, będący częścią projektu budowlanego, stanowiący załącznik nr 2 do zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, rysunku zamiennego PZT Nr 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, który stanowi załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.

- II. uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji stronę tytułową projektu budowlanego stanowiącą załącznik Nr 2 zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, nowej strony tytułowej projektu budowlanego stanowiącej załącznik Nr 2 do niniejszej decyzji.

- III. w pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.**

UZASADNIENIE

Decyzją Nr 16pz/2021 z dnia 21 maja 2021 r. znak: WAB.6740.14.46.2020 Starosta Wołomiński zezwolił na realizację inwestycji drogowej polegającej na inwestycji pn.: „Rozbudowa drogi powiatowej nr 4311W (ul. Słoneczna) na odcinku od działki ew. nr 319/10 obręb 0016 Rżyska do ronda w miejscowości Stary Kraszew na połączeniu ul. Radzywińska, Świętojańska i Jana Pawła II, gm. Radzymin, gm. Klembów”.

W dniu 7 lipca 2021 r. do tutejszego organu wpłynęło pismo z dnia 5 lipca 2021 r., znak: WAB.6740.14.46.2020 Starosty Wołomińskiego, przy którym przesłano odwołania: Pani Renaty Kostrzewa i Pana Krzysztofa Kostrzewa z dnia 10 czerwca 2021 r. od decyzji Nr 16pz/2021 z dnia 21 maja 2021 r. znak: WAB.6740.14.46.2020 Starosta Wołomińskiego.

Odwołania wpłynęły w ustawowym terminie oraz zostały wniesione przez podmiot mający legitymację do skorzystania z takiego środka zaskarżenia.

Zatem mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy uznał przedmiotowe odwołania za zasadne i zasługujące na rozpatrzenie w postępowaniu odwoławczym.

Zgodnie z wyrokiem WSA w Łodzi z dnia 19 lutego 2020 r., sygn. akt II SA/Łd 900/19 kwestia legitymacji odwoławczej musi być wyjaśniona w pierwszej kolejności, a jej rozstrzygnięcie warunkuje możliwość ponownego rozpatrzenia sprawy przez organ odwoławczy i wydania przezeń decyzji merytorycznej.

Przy tym zaznaczyć należy, że obowiązkiem organu rozstrzygającego sprawę – w ramach motywowania podjętej decyzji – jest ustosunkowanie się do wszystkich zarzutów podnoszonych przez stronę w trakcie toczącego się postępowania, odzwierciedlenie tego winno znaleźć się w uzasadnieniu decyzji, brak odniesienia się przez organ rozstrzygający sprawę do podnoszonych przez stronę zarzutów stanowi naruszenie prawa procesowego w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy (wyrok WSA w Krakowie z dnia 15 czerwca 2011 r., II SA/Kr 456/11, LEX nr 993321).

W toku postępowania odwoławczego ustalono co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, iż przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym postępowanie to opiera się na tych samych zasadach, co postępowanie wyjaśniające przed organem I instancji. Na organie odwoławczym spoczywa obowiązek skontrolowania, czy akt, którego dotyczy odwołanie, został wydany zgodnie z obowiązującą procedurą. Przepis art. 138 § 1 Kpa stanowi, że: „Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.”

Jednocześnie art. 11g ust. 3 ustawy zrid stanowi, że w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zauważyć należy, iż naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 Kpa. Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością, a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (vide: wyrok NSA z dnia 17 października 2001 r., sygn. akt I SA 1110/01). Z kolei przepis art. 77 § 1 Kpa nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zgromadzenia całego materiału dowodowego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Z powołanej normy prawnej wynika między innymi, że organ administracji jest zobowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Organ administracji jest zatem zobligowany do podejmowania w toku postępowania wszelkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy. Dokładne ustalenie stanu faktycznego możliwe jest tylko na podstawie wszystkich istotnych dowodów i poprzez wyjaśnienie wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości.

Zgodnie z wyrokami NSA z dnia 19 marca 1981 r., sygn. akt SA 234/81, „zaniechanie przez organ podjęcia czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego i wyjaśnienia wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości, jest uchybieniem przepisom postępowania administracyjnego, skutkującym wadliwością decyzji”.

Ponadto zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 Kpa. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego

stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów Kpa, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Wobec powyższego, Wojewoda Mazowiecki w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego: przeanalizował terminowość wniesienia odwołania, rozpatrzył ponownie wniosek inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ I instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ I instancji postępowania oraz wydanej decyzji Starosty Wołomińskiego, jak również rozpatrzył zarzuty zawarte w odwołaniach.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony przez organ I instancji zaznaczyć należy, że zgodnie z art. 11a ust. 1 ustawy zrid wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wniósł zarządca drogi tj.: Zarząd Powiatu Wołomińskiego.

Przed złożeniem wniosku inwestor, zgodnie z art. 11 b ust. 1 ustawy zrid, uzyskał opinie Zarządu Województwa Mazowieckiego w Warszawie z dnia 15 marca 2019 r., znak: OTR-UO-4340.78.2019.KW, Wójta Gminy Klembów z dnia 13 października 2020 r., znak: RI.0632.2.205.2020, natomiast Zarząd Powiatu Wołomińskiego i Burmistrz Radzimina, nie wnieśli zastrzeżeń zgodnie z art. 11b ust. 2 ustawy zrid.

Zgodnie z art. 11 d ust. 1 ustawy zrid, inwestor do wniosku załączył mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto, do wniosku załączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu. W myśl art. 11d ust. 1 pkt 5 ustawy zrid do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej inwestor dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane. Stosownie do treści art. 20 ust. 4 ustawy Prawo budowlane do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Analizując złożony przez inwestora wniosek z dnia 30 października 2020 r., ostatecznie skorygowany w dniu 23 lutego 2021 r., Wojewoda Mazowiecki uznał, że wniosek ten zawiera elementy wskazane w art. 11d ust. 1 ustawy zrid.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Starostę Wołomińskiego, postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia.

W ocenie organu II instancji, Starosta Wołomiński prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków i uwag, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Starosta Wołomiński, zgodnie z art. 11d ust. 5 ustawy zrid zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wnioskodawcę, właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem wysyłając zawiadomienie na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w urzędzie powiatowym i urzędach właściwych ze względu na przebieg drogi – tj. w Urzędzie Miasta i Gminy Radzimin oraz Urzędzie Gminy Klembów, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej i w prasie lokalnej. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości organ uznał za skuteczne. W zawiadomieniach wskazano miejsce, w którym strony mogą zapoznać się z dokumentacją oraz składać ewentualne wnioski.

Biorąc powyższe pod uwagę tutejszy organ stwierdził, że strony były właściwie i skutecznie zawiadomione, miały możliwość zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się w trakcie trwania postępowania, z czego skorzystały.

Zatem należy uznać, postępowanie było przeprowadzone w sposób właściwy.

Analizując decyzję Starosty Wołomiński, organ odwoławczy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11f ust. 1 ustawy zrid, „Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności:

- 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi. Z określeniem ich kategorii;
- 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów;
- 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa;
- 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust.1; oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego;
- 7) zatwierdzenie projektu budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące:
 - a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych,
 - b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych,
 - c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych,
 - d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie,
 - e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu,
 - f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych,
 - g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych,
 - h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów,
 - i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h,
 - j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h”.

Na wstępie należy zaznaczyć, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 ustawy zrid, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji. Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektami podziałów nieruchomości w skali 1:500 wraz z wykazami zmian gruntowych stanowiące załącznik nr 1 do decyzji).

Ponadto na mocy decyzji Starosty Wołomińskiego zatwierdzono projekt budowlany, stanowiący załącznik nr 2. W decyzji nałożono na inwestora obowiązek budowy dróg innej kategorii oraz rozbiórki i budowy sieci uzbrojenia terenu i zezwolono na wykonanie powyższego obowiązku, jak również określono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Starosta Wołomiński wydał w dniu 21 maja 2021 r., decyzję Nr 16pz/2021, znak: WAB.6740.14.46.2020 o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej.

Kontrolowana decyzja Starosty Wołomińskiego czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 ustawy zrid.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 ustawy zrid Starosta Wołomiński doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie powiatowym oraz w urzędach miasta i gminy właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronie internetowej tej gminy, a także w prasie lokalnej „Gazeta Regionalna” w dniu 27 maja 2021 r. Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych

decyzją organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysyłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11 f ust. 4 ustawy zrid informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji. Wszystkie strony postępowania miały zatem zapewniony czynny udział w postępowaniu.

Następnie organ odwoławczy poddał analizie przedłożony przez inwestora projekt budowlany i stwierdził, że co do zasady jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy Prawo budowlane oraz z rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2018 r., poz. 1935 ze zm.), niemniej jednak wymaga korekty strony tytułowej projektu budowlanego i części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu.

W związku z powyższym organ odwoławczy pismem z dnia 10 września 2021 r., znak: WI-I.7821.23.7.2021.AT wezwał inwestora do uzupełnienia materiału dowodowego poprzez:

1. „przedłożenie 5 egzemplarzy stron tytułowych projektu budowlanego sporządzonych zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2018 r., poz. 1935) dalej rozporządzenie, z uwzględnieniem art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 2004 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333) „Projektant ma obowiązek zapewnić sprawdzenie projektu architektoniczno-budowlanego pod względem zgodności z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności” (brak sprawdzającego branży telekomunikacyjnej). Ponadto zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, „projektant, a także sprawdzający, o którym mowa w ust. 2, do projektu budowlanego dołączają oświadczenie o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej”;

2. przedłożenie 5 egzemplarzy części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu sporządzonej zgodnie z § 8 ww. rozporządzenia na mapie do celów projektowych, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052 ze zm.), poświadczoną za zgodność z oryginałem przez projektanta, mapa opracowana dla potrzeb sporządzenia projektu zagospodarowania terenu powinna odpowiadać wymogom określonym w przytoczonych przepisach prawa tak, co do zakresu treści, jak i co do formy, a wszystkie kopie map wykorzystane do opracowania projektu winny być opatrzone przez organ prowadzący państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny stosownymi pieczęciami, ponadto:

- należy prawidłowo oznaczyć linię rozgraniczającą istniejącej i projektowanej drogi powiatowej;
- należy wyjaśnić w legendzie projektu zagospodarowania terenu zapis „proj. kostka brukowa betonowa gr 6 cm” oraz „proj. kostka granitowa 8x11 cm”;
- ponadto należy wyjaśnić, wskazane w części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, roboty budowlane polegające na renowacji i przestawieniu krzyża wraz z ogrodzeniem, które nie podlegają unormowaniom Prawa budowlanego;
- dodatkowo określając rodzaj robót budowlanych należy posługiwać się wyłącznie słownikiem pojęć ustawowych zawartym w art. 3 ustawy Prawo budowlane oraz art. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1376) - dot. m.in. „ciąg pieszo-rowerowy”;
- zgodnie z § 4 ww. rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego, należy umieścić metrykę projektu zawierającą: nazwę i adres obiektu budowlanego; tytuł (nazwę), skalę i numer rysunku; imię i nazwisko projektantów, specjalność i numer uprawnień budowlanych; datę i podpis;

3. wszystkie dopiski, przekreślenia należy autoryzować poprzez opatrzenie przez projektanta podpisem oraz datą ich wprowadzenia, ponadto należy przedłożyć ważne zaświadczenie projektanta na dzień sporządzenia dopisek i wklejek, o którym mowa w art. 12 ust. 7 Prawa budowlanego oraz oświadczeń projektanta i sprawdzającego o sporządzeniu projektu zgodnie

z obowiązującymi w przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej – zgodnie z art. 34 ust. 3d pkt 3 ustawy Prawo budowlane;

4. odniesienie się do uwag skarżących Pani Renata Kostrzewa oraz Pana Krzysztofa Kostrzewa.”

W dniu 23 listopada 2021 r., pełnomocnik inwestora złożył w tutejszym organie pismo wraz z dokumentacją, która w ocenie organu odwoławczego, stanowiła kompletne uzupełnienie na ww. wezwanie.

Mając na względzie prawidłowo przeprowadzone postępowanie przed organem I instancji oraz prawidłowe wyjaśnienie i uzupełnienie braków, organ odwoławczy na podstawie art. 10 Kpa, zawiadomił strony o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do zebranych dokumentów przed wydaniem decyzji.

W tym miejscu należy również podkreślić, że wskazane uchybienia organu I instancji, w ocenie organu odwoławczego, nie stanowią o wadliwości decyzji tegoż organu, która skutkować powinna wyeliminowaniem zaskarżonej decyzji z obrotu prawnego lub też koniecznością dokonania jej gruntownej korekty przez organ odwoławczy. Wydana decyzja wymaga jedynie dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej w zakresie części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu oraz strony tytułowej projektu budowlanego, stanowiących załącznik nr 2 zaskarżonej decyzji.

Zatem nie zaistniały żadne wady postępowania przed organem I instancji, które czyniłyby niemożliwym rozpoznanie sprawy merytorycznie w postępowaniu odwoławczym z poszanowaniem zasady opisanej w art. 15 Kpa.

Ponadto należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 Kpa umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie, co do istoty sprawy.

Organ odwoławczy dokonując powyższego rozstrzygnięcia uznał, że nie narusza ono zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 Kpa, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem decyzji Starosty Wołomińskiego, było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren, zatwierdzenie podziału nieruchomości i projektu budowlanego, a te pozostają zgodnie z wnioskiem inwestora oraz decyzją organu I instancji.

W pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom ustawy zrid oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w niniejszej decyzji.

Następnie organ odwoławczy przeanalizował zarzuty Pani Renaty Kostrzewa i Pana Krzysztofa Kostrzewa z dnia 10 czerwca 2021 r. zawarte w odwołaniu tj. „nieprawidłowy podział działki nr ewidencyjny 957 z obrębu Stary Kraszew, gmina Klembów z uwagi na postanowienie Sądu Rejonowego w Wołominie o udzieleniu zabezpieczenia roszczeniu niepieniężnemu Skarżącej o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie własności części nieruchomości tj. działki nr ewidencyjny 958 oraz „naruszenie przepisów rozporządzenia z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków par. 37. 38, 39 przez geodetę Pawła Pijarczyka, wykonującego czynności podziału działki 957 i 958(958/3)” i stwierdził co następuje.

Rozpatrując odwołania Skarżących, na wstępie należy wyjaśnić, że zarówno organ I instancji orzekający w sprawie, jak i organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które wydając decyzje w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są uprawnionymi do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań, a jedynie do weryfikacji zaproponowanych przez inwestora rozwiązań pod względem ich zgodności z obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie z wyrokiem WSA w Bydgoszczy z dnia 3 października 2018 r. sygn. akt II.SA/Bd 521/18, ocena organów administracji dotycząca racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, ma charakter pozaprawny. O przebiegu drogi i rozwiązaniach technicznych decyduje zarządca (wnioskodawca) i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno - wykonawcze. Oceniając to, czy decyzja lokalizacyjna w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich należy mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycję drogową działa w interesie publicznym, który ma

prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Wywłaszczenie jest dopuszczalne tylko na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem (art. 21 ust. 2 Konstytucji RP). Pozyskiwanie gruntów na cele inwestycyjne, określone specustawą drogową, nie odbywa się z pokrzywdzeniem ich właścicieli, gdyż właścicielom przejmowanych nieruchomości będzie przysługiwało odszkodowanie. Pozbawienie prawa własności stanowi realizację celu publicznego, jakim jest budowa dróg służących polepszeniu komunikacji oraz niezbędnej do ich prawidłowego funkcjonowania infrastruktury technicznej.

W tym miejscu należy wskazać, że dodatkowo, zgodnie z art. 11 d ust. 1 ustawy zrid, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno organ I instancji jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy I i II instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach ustawy zrid, bowiem stosownie do przepisu art. 11e ww. ustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (wyrok NSA z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13).

Odnosząc się do zarzutów Skarżących wskazać należy, że inwestor jest kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym orzecznictwie sądownoadministracyjnego w przedmiotowej materii (wyroki NSA z dnia 13 września 2017 r., sygn. akt II OSK 1705/17, z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, i z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14; wyroki WSA w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 2952/16, z dnia 30 stycznia 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 2513/16, i z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 2446/15), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Zadaniem organu II instancji w postępowaniu administracyjnym jest rozważenie, jak należy daną - indywidualnie rozpatrywaną - sprawę rozstrzygnąć zgodnie z zasadą praworządności i zasadą prawdy obiektywnej, a nie tylko, rozważyć czy utrzymać lub zmienić rozstrzygnięcie organu I instancji. Obowiązkiem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy tak, jak gdyby nie było rozstrzygnięcia organu I instancji (WSA w Gdańsku z dnia 12 czerwca 2012 r., o sygn. I SA/Gd 357/12).

Chodzi zatem o to, by przeprowadzono dwukrotnie merytoryczne postępowanie, by dwukrotnie oceniono dowody, w sposób rzeczowy i poważny przeanalizowano wszelkie argumenty i opinie, i w konsekwencji doprowadzono do wydania takiego rozstrzygnięcia, które najlepiej odpowiadać będzie prawu, interesowi publicznemu i słusznym interesom strony.

Ponadto zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 ustawy zrid w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w ww. ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Prawo budowlane. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Ponadto decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych

w przepisach Prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt VII SA/Wa 1583/13).

Dodać należy, iż zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy ustawy zrid, ustawy Prawo budowlane oraz innych aktów prawnych wydanych na podstawie i w wykonaniu przepisów tego prawa lub przepisów wydanych dla ochrony środowiska. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulate i życzenia co do określonej polityki planowania przestrzennego, wzajemnych relacji między planowanymi lub realizowanymi inwestycjami. Nieuwzględnienie ich nie może jednak stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego.

Brak zgody Skarżących na podział działki nr ewidencyjny 957, w związku z trwającym postępowaniem o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie nie stanowi zatem o wadliwości decyzji Starosty Wołomińskiego, gdyż przepisy obowiązującego prawa, w tym przepisy ustawy zrid, nie uzależniają wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej na danej nieruchomości od wyrażenia na to zgody stron postępowania.

Zauważyć bowiem trzeba, iż ustawa zrid, w oparciu o przepisy której wydano zaskarżoną decyzję Starosty Wołomińskiego, jest aktem prawnym szczególnym, przewidującym uproszczoną (przyśpieszoną) procedurę przygotowania i realizacji inwestycji drogowych. Jest oczywiste, że szybka i sprawna budowa dróg publicznych w Polsce i w związku z tym poprawa infrastruktury drogowej, leży w interesie społecznym i gospodarczym. Tymi okolicznościami należy uzasadniać z jednej strony znaczne zwiększenie uprawnień inwestora, natomiast z drugiej – zdecydowane ograniczenie uprawnień właścicieli nieruchomości znajdujących się w obszarze inwestycji.

Należy podkreślić, że szczegółowa analiza zatwierdzonych decyzją Starosty Wołomińskiego, map podziałowych oraz projektu budowlanego wykazała, iż jest potrzeba podziału i objęcia części działki należącej do Skarżących w części linią rozgraniczającą teren inwestycji, gdyż jest ona niezbędna dla realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej.

Prace geodezyjne polegające na sporządzeniu mapy z projektem podziału nieruchomości dla niniejszej inwestycji zostały sporządzone przez uprawnionego geodetę Pana Pawła Pijarczyka i przyjęte do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w dniu 28 sierpnia 2019 r. pod numerem P.1434.2019.6759.

Zaznaczyć należy, że obowiązkiem utrzymania operatu ewidencyjnego w stanie aktualności i jego aktualizacji we właściwym trybie zgodnie z art. 24 ust 2b ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990 ze zm.), nie spoczywa na wykonawcach prac geodezyjnych, lecz na staroście jako organie prowadzącym ewidencję gruntów i budynków. W gestii wykonawcy leży natomiast analiza materiałów znajdujących się w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym pod względem dokładności, aktualności i kompletności w celu stwierdzenia ich przydatności do wykonania pomiarów. Skoro wykonawca ww. opracowania geodezyjnego, po analizie materiałów, uznał wszystkie dane za wiarygodne, nie było podstaw do zawiadomieniu stron w celu dokonaniu ww. czynności. Zatem zarzuty naruszenia § 37, 38, 39 rozporządzenia z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2021 r., poz. 1390 ze zm.), należy uznać za bezzasadne.

Podnieść należy, że jeżeli Skarżący czują się poszkodowani działaniem wykonawcy pracy geodezyjnych, mogą skorzystać z ze stosownego powództwa cywilnego o naprawienie szkód na podstawie art. 16 ust 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Zgodnie z przepisami ustawy zrid, przedsięwzięcie, jakim jest inwestycja w zakresie dróg publicznych, może być realizowana wyłącznie ze wskazaniem terenu niezbędnego dla

obiektów budowlanych. Na gruncie ustawy zrid linie rozgraniczające teren inwestycji powinny obejmować teren, który przeznaczony jest pod projektowaną inwestycję drogową. Zakres zajęcia tego terenu wynika z kolei z projektu budowlanego, który jest niezbędnym elementem wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a następnie stanowi integralną część tej decyzji, jako jeden z załączników. W konsekwencji inwestor nie może pozyskiwać więcej terenu pod realizację inwestycji niż ten, który jest niezbędny. Zajęcie każdej z działek, czy to częściowe, czy w całości, jest uzasadnione i wynika z konieczności zapewnienia prawidłowych i bezpiecznych rozwiązań technicznych budowanej drogi.

W liniach rozgraniczających teren przedmiotowej inwestycji drogowej znalazły się zatem jedynie te części ww. nieruchomości, których przejęcie z mocy prawa na rzecz jednostki samorządu terytorialnego jest konieczne.

Reasumując według Wojewody Mazowieckiego, uzasadnienie decyzji Starosty Wołomińskiego, pozwala na poznanie motywów, którymi organ I instancji kierował się przy załatwianiu sprawy, a ustalenia poczynione przez organ, wskazujące na spełnienie przesłanek niezbędnych dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację zamierzonego przedsięwzięcia, znajdują odzwierciedlenie w aktach sprawy.

Podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez strony Skarżące w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, bowiem nie przekracza zasady swobodnej oceny dowodów, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem.

Co prawda Skarżący mają bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności swoich zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni.

Niezależnie od powyższego, organ odwoławczy przekazał pełnomocnikowi inwestora odwołania Pani Renaty Kostrzewa i Pan Krzysztofa Kostrzewa, celem odniesienia się do zarzutów odwoływających.

W dniu 23 listopada 2021 r. pełnomocnik inwestora odnosząc się do zarzutów Skarżących wskazał, iż zarzuty są niezasadne, co potwierdza załączone pismo Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego z dnia 17 sierpnia 2021 r., znak: WG-I.7210.2.21.2021.JM.

Zatem należy uwzględnić, iż zarządca drogi zamierzający zrealizować inwestycję drogową, przy projektowaniu jej przebiegu uwzględnił optymalny dla siebie przebieg. Zaprojektowanie drogi publicznej przebiegającej przez nieruchomości stanowiące nie tylko własność publiczną, ale także podmiotów prywatnych, z reguły prowadzi do sprzeciwu właścicieli tych nieruchomości.

W takich okolicznościach działania inwestora wywołują poczucie zagrożenia, ponieważ samodzielnie dokonuje on wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych, a następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, ale musi mieć na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

W niniejszej sprawie ani Starosta Wołomiński ani Wojewoda Mazowiecki jako organ odwoławczy, nie mogą dokonać zmian w przedstawionej przez inwestora koncepcji przebiegu przedmiotowej inwestycji drogowej. Przy czym zapisy ustawy zrid nie określają obowiązku zaproponowania przez inwestora różnych wariantów przebiegu planowanej inwestycji i nie ma on obowiązku uwzględniać oczekiwań stron postępowania czy innych podmiotów, dlatego też organy orzekające w I instancji i II instancji mają jedynie obowiązek dokonać oceny zgodności z prawem takiego wariantu, jaki przedstawił inwestor. Ponadto nie jest wymagana zgoda właściciela gruntu przeznaczonego do przejęcia pod inwestycję drogową. Organ wydający decyzję o zezwoleniu na budowę drogi nie jest również związany zamierzeniami właścicieli gruntów położonych na trasie planowanej inwestycji drogowej (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 3 października 2018 r., sygn. akt II SA/Bd 521/18).

Mając na uwadze charakter ustawy zrid oraz rodzaj przedmiotowej inwestycji, w ocenie organu wojewódzkiego postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie zostało przeprowadzone poprawnie i w wystarczającym zakresie. Organ I instancji zgromadził niezbędne dowody w celu wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w zakresie

wskazany we wniosku zrić i dokonać ich prawidłowej oceny, a przedstawione działanie organu administracji publicznej I instancji należy ocenić jako dążenie do wyważenia słusznego interesu obywatela i ochrony interesów osób trzecich. Spostrzeżenie to przemawia w konsekwencji za wykonaniem obowiązku wynikającego z ww. art. 7, 77 i 80 Kpa. Na potwierdzenie, w orzecznictwie NSA wskazuje się, że: „(...) ustawodawca wymaga przeprowadzenia tylko tych dowodów, które są istotne z punktu widzenia rozpatrywanej sprawy. Zgodnie z art. 7 Kpa w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Użycie słowa „niezbędne” w przytoczonym przepisie wskazuje, że ustawodawca nie formułuje bezwzględnego obowiązku podjęcia wszystkich możliwych działań, które w jakimkolwiek stopniu i przy jakimkolwiek prawdopodobieństwie mogłyby wyjaśnić sprawę. Przeciwnie, organ administracji publicznej musi uwzględnić wytyczne zawarte w art. 7 Kpa i rozważyć, czy dany środek dowodowy jest niezbędny do wyjaśnienia sprawy, tj. czy skorzystanie z danego źródła informacji jest zasadne i wykonalne, jaka jest szansa pozyskania istotnych danych, jakie są koszty takiego przedsięwzięcia, jak poszukiwanie dalszych dowodów wpłynę na ekonomikę procesową itd.” (wyrok NSA z dnia 13.02.2018 r. sygn. akt II OSK 3334/17).

Nie ulega wątpliwości, iż projektowana inwestycja stanowi cel publiczny, a jej lokalizacja ustalona została na podstawie stosownego w tym względzie aktu prawnego rangi ustawy. Wyjaśnić należy, że ustawa zrić ma na celu stworzenie warunków prawnych zapewniających sprawny przebieg realizacji inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Konsekwencją tego stanu rzeczy jest fakt, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wywołuje kilka ważnych skutków prawnych, a mianowicie: jest decyzją ustalającą lokalizację danego przedsięwzięcia, zatwierdza projekt podziału nieruchomości niezbędnych do jego realizacji, które na jej podstawie przechodzą z mocy prawa na własność Skarbu Państwa (lub jednostki samorządu terytorialnego w zależności od tego, kto jest inicjatorem budowy drogi), jak również stanowi faktyczne pozwolenie na budowę.

Oczywistym jest, że budowa drogi wiąże się zarówno z koniecznością wprowadzenia dużych zmian w sposobie zagospodarowania działki poszczególnych nieruchomości, jak i z przejęciem na rzecz podmiotu publicznoprawnego własności nieruchomości lub ich części, niezbędnych do realizacji przedsięwzięcia. Nie oznacza to jednakże, że podjęte w skarżonej decyzji rozstrzygnięcia nie miały legitymacji ustawowej, bądź że zostały podjęte z rażącym pokrzywdzeniem właścicieli przejmowanych nieruchomości.

Należy również podkreślić, iż przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne, w tym również skutki finansowe dla planowanego przebiegu przedsięwzięcia.

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ pierwszej instancji, jak i decyzja Starosty Wołomińskiego, nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie, w związku z czym orzeczono jak w sentencji.

Jednocześnie Wojewoda Mazowiecki żywi nadzieję, że pomimo braku akceptacji Skarżących dla realizacji inwestycji i towarzyszącego poczucia krzywdy, końcowy efekt przedsięwzięcia oraz należne odszkodowanie zrekompensują niedogodności związane nie tylko z tą, ale każdą inwestycją drogową.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Wobec wyczerpania środków odwoławczych stronie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, (ul. Gen. Augusta Emila Fieldorfa „Nila” 15, 07-410 Ostrołęka) w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z dnia

16 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.) wpis od wniesionej skargi wynosi 500 zł.

Strona może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy w trybie i na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r., poz. 329 ze zm.). Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
Aleksandra Krzoska
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

/podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym ważnym kwalifikowanym certyfikatem/

Załącznik:

1. projekt zagospodarowania terenu PZT Nr 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6
2. strona tytułowa projektu budowlanego

Otrzymują:

1. Starosta Wołomiński (+ 1 egz. załączników)
- ② Pan Piotr Szydłowski – pełnomocnik inwestora (+ 2 egz. załączników)
3. Pani Renata Kostrzewa
4. Pan Krzysztof Kostrzewa
5. aa.

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Wołominie (+ 1 egz. załączników)

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Mazowiecki. Przetwarzamy Państwa dane osobowe wyłącznie w celu wykonania zadań Administratora, które wynikają z przepisów prawa oraz zadań realizowanych w interesie publicznym. Mają Państwo prawo dostępu do treści swoich danych oraz prawo ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia przetwarzania, przenoszenia i wniesienia sprzeciwu. Więcej informacji znajdują Państwo na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-mazowiecki> zakładce przetwarzanie danych osobowych.

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	5774032.15370803.14972606
Nazwa dokumentu	dec. utrzym .pdf
Tytuł dokumentu	dec. utrzym
Sygnatura dokumentu	WI-I.7821.23.7.2021
Data dokumentu	2022-07-15 10:37:35
Skrót dokumentu	FCEA1FA2F0169C6AD0C89866F99D88AAE696AE8A
Wersja dokumentu	1.4
Data podpisu	2022-07-15
Podpisane przez	Aleksandra Jadwiga Krzoska Dyrektor Wydziału Infrastruktury
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
	EZD 3.108.84.84.
Data wydruku:	2022-07-18 14:49:52
Autor wydruku:	Kamińska-Dąbkowska Agata w zastępstwie za Tomaszewska Aneta